

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Bernaz Alexandru în numele inculpatului Lazarev Leonid Fiodor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Lazarev Leonid Fiodor, născut la 11.06.1995, originar din or. Ocnița, domiciliat în or. Edineț, str. S. Lazo, 30.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.07.2015 – 28.10.2015;

Instanța de apel: 18.11.2015 – 16.12.2015;

Instanța de recurs: 04.03.2016 – 27.04.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 28 octombrie 2015 Lazarev Leonid a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin.(4) Cod penal, la 12 (doisprezece) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Începutul termenului executării pedepsei pentru Lazarev Leonid i s-a calculat din 28.10.2015, cu includerea în termenul pedepsei termenul aflării sub arest preventiv din data de 25.06.2015 pînă la 28.10.2015.

Măsura preventivă - arestul preventiv aplicată față de Lazarev Leonid s-a dispus de a fi menținută pînă la intrarea sentinței în vigoare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a stabilit, că Lazarev Leonid la data de 23.06.2015, aproximativ la orele 22:30-23:00, aflându-se pe str. Mărțișor, or. Edineț, în apropiere de magazinul "Nicoli" a inițiat un conflict cu Gavrilov Alexandru, intenționat aplicându-i ultimului multiple lovituri cu pumnii în regiunea feței precum și în partea stângă a cutiei toracice, în consecința căroră, Gavrilov Alexandru la data de 25.06.2015, aproximativ pe la orele 16:00 a decedat la Spitalul raional Edineț. Conform raportului de expertiză medico-legală nr.134 din 27.06.2015, decesul lui Gavrilov Alexandru, în vîrstă de 49 ani a survenit în rezultatul traumatismului cranio-cerebral închis, exprimat prin hemoragii în țesuturile moi pericraniene, hematom epidural pe dreapta, hemoragie subarahnoidală în focar regiunea parieto-occipitală pe stînga, complicat traumatismul cu meningită. Vătămările corporale descrise fiind produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur, contondent, posibil la 23.06.2015 și care se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, fiind depistate la fel, conform raportului de expertiză menționat și fractura coastelor 6,7 pe stînga, hemoragie în țesuturile moi a cutiei toracice pe stînga, echimoze și excoriații la față, coate și cutia toracică pe stînga, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur, contondent, posibil, la data de 23.06.2015 ce se califică ca vătămări corporale medii.

3. Nefiind de acord cu sentința nominalizată a declarat apel avocatul Alexandru Bernaz în numele inculpatului Leonid Lazarev, solicitînd casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărîri privind achitarea lui Leonid Lazarev pe art.151 alin.(4) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvîrșită de inculpat, cu recunoașterea lui Leonid Lazarev vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.149 alin.(1) Cod penal, aplicîndu-i pedeapsă în formă de închisoare pe termen de 1 an, cu suspendarea executării pedepsei, conform art.90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani.

În motivarea apelului avocatul Alexandru Bernaz a invocat următoarele argumente:

- sentința instanței de fond este neîntemeiată și nefondată, lipsită de suport juridic, iar probelor administrate pe caz le-a fost dată o apreciere incorectă;

- din declarațiile inculpatului reiese că anume decedatul A.Gavrilov a fost inițiatorul conflictului, numindu-l pe L.Lazarev cu diferite cuvinte necenzurate; ca urmare, în scopul încetării din partea lui A.Gavrilov a insultărilor, condamnatul L.Lazarev i-a aplicat lui A.Gavrilov doar două lovituri cu palma peste față, în urma căroră A.Gavrilov după fiecare lovitură

cădea la asfalt; după aplicarea primei lovituri lui A.Gavrilov în regiunea feței, ultimul a căzut pe asfalt, iar L.Lazarev, avînd posibilitatea reală de a continua aplicarea loviturilor lui A.Gavrilov, s-a întors înapoi la masă unde stăteau prietenii săi, însă A.Gavrilov, ridicîndu-se în picioare, a continuat să-l numească pe L.Lazarev cu cuvinte necenzurate, provocînd continuarea conflictului, în rezultatul căruia condamnatul i-a aplicat lui A.Gavrilov a două lovitură cu palma în față, sperînd că după această lovitură A.Gavrilov va înceta să-l numească cu cuvinte necenzurate, ceea ce și s-a produs după care A.Gavrilov de la această lovitură iarăși a căzut pe asfalt, iar L.Lazarev, încetînd aplicarea loviturilor, demonstrînd prin aceasta lipsa intenției de a-i aplica lui A.Gavrilov leziuni corporale grave, a plecat acasă.

- conform raportului de expertiză medico-legală, nr.134 din 27.06.2015, decesul lui A.Gavrilov a survenit în rezultatul traumatismului cranio-cerebral închis în formă de hemoragii în țesuturile moi pericraniene, hematom epidural parieto-temporală pe dreapta, hemoragie subarahnoidală în focar regiunea parieto-occipitală pe stîngă, produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent și se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață. În afară de aceasta la expertiza medico-legală a cadavrului au fost depistate echimoze și excoriații la față. Prin raportul de expertiză sus-indicat se dovedește doar că leziunile corporale grave în urma cărora A.Gavrilov a decedat, au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil la 23.06.2015 nefiind reflectate circumstanțele în care puteau fi produse aceste vătămări corporale grave. Consideră că expertul nu a răspuns dacă puteau oare leziunile corporale grave, din cauza cărora A.Gavrilov a decedat, să fie cauzate în urma căderii lui A.Gavrilov de două ori de la proprie înălțime prin lovirea cu capul de careva obiecte dure contondente, de exemplu asfalt sau bordură, cu accelerarea corpului prin lovituri, aplicate de către L.Lazarev cu palma în regiunea feței, luînd în considerație că în locurile de cădere a lui A.Gavrilov era asfalt deformat și bordură. Consideră, că raportul dat nu putea fi pus la baza sentinței contestate, deoarece prin raportul dat nu s-a dovedit că leziunile corporale grave, în urma cărora A.Gavrilov a decedat, au fost cauzate prin loviturile intenționate a unei persoane, aplicate decedatului în regiunea parieto-temporală și parieto-occipitală a capului.

- în cadrul cercetării judecătorești cu certitudine s-a stabilit că leziunile corporale grave în formă de traumatism cranio-cerebral, adică urmările prejudiciabile primare, puteau fi cauzate lui A.Gavrilov de către condamnatul L.Lazarev din imprudență, anume în urma căderii lui

A.Gavrilov, în stare de ebrietate, de două ori de la proprie înălțime la asfalt, cu accelerarea corpului prin loviturile cu palma în regiunea feței, aplicate decedatului de către condamnat, și nu în urma acțiunilor intenționate ale lui L.Lazarev.

- consideră că acțiunile inculpatului L.Lazarev urmează să fie reîncadrate din art.151 alin.(4) Cod penal în art.149 alin.(1) Cod penal, deoarece vina condamnatului față de cauzarea lui A.Gavrilov a traumelor cranio-cerebrale este în formă de imprudență, faptul care exclude calificarea acțiunilor lui L.Lazarev în baza art.151 alin.(4) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 decembrie 2015, a fost respins apelul avocatului Alexandru Bernaz depus în numele inculpatului Leonid Lazarev fiind menținută fără modificări sentința Judecătoriei Edineț din 28.10.2015.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de către prima instanță, suplimentar apreciate de către instanța de apel prin o verificare multilaterală de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei și a sentinței adoptate pe caz, instanța de apel a conchis că prima instanță întemeiat și legal a ajuns la concluzia privind confirmarea vinovăției aduse lui Leonid Lazarev de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că vina inculpatului Leonid Lazarev de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal este pe deplin dovedită prin declarațiile: succesoriului părții vătămate, Mantula Galina, a martorilor Țîbuleac Vitalie, Bărbuță Andrei, Zinovie Constantin, Onea Valeriu, Diaconița Cezarina, Andrusic Diana, prin declarațiile medicului legist Sava Vremea și procesele verbale, actele a acțiunilor procesuale.

Vinovăția adusă inculpatului Lazarev Leonid, în comiterea infracțiunii incriminate se dovedește prin cumulul de probe acumulate la faza de urmărire penală, administrate în ședința de judecată a instanței de fond și adăugător în instanța de apel și anume:

- plîngerea cet.Gavrilov Alexandru din data de 25.06.2015 adresată șefului Inspectoratului de Poliție Edineț, prin care solicită să fie luate măsuri cu Lazarev Leonid, care la data de 23 iunie 2015 în jurul orelor 19:00 în apropierea magazinului „Nicoli”, i-a aplicat lovituri corporale cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, pricinuindu-i astfel dureri fizice (f. d. 4 Vol. I);

- informație din data de 25.06.2015, orele 13:00 prin care, de către IP Edineț a fost recepționată sesizarea Spitalului Raional Edineț prin care se indică că cet.Gavrilov Alexandru s-a adresat după ajutor cu plagă multiplă pe corp, traumele fiind primite în urma bătăii (f.d. 5 Vol. I);

- raport de expertiză medico-legală nr. 435 din 26.06.2015 conform căruia la cet. Dolganov Leonid Fiodor a.n. 1995 careva vătămări corporale la momentul expertizei medico-legale nu au fost depistate (f.d. 33 Vol. I);

- raport de expertiză medico-legală nr.134 din 27.06.2015 efectuat cadavrului cet. Gavrilov Alexandru Iurie din care rezultă că decesul acestuia a survenit în rezultatul traumatismului cranio-cerebral închis, exprimat prin hemoragii în țesuturile moi pericraniene, hematom epidural pe dreapta, hemoragie subarahnoidală în focar regiunea parieto-occipitală pe stînga, complicat traumatismul cu meningită. Vătămrile corporale descrise fiind produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur, contondent, posibil la 23.06.2015 și care se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, fiind depistate la fel, conform raportului de expertiză menționat și fractura coastelor 6,7 pe stînga, hemoragie în țesuturile moi a cutiei toracice pe stînga, echimoze și excoriații la față, coate și cutia toracică pe stînga, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur, contondent, posibil, la data de 23.06.2015 se califică ca vătămări corporale medii, fiind indicat și faptul că dacă cet.Gavrilov Alexandru i-ar fi fost acordat ajutor medical corespunzător calificativ la timp, decesul putea fi evitat (f.d. 34-35 Vol. I);

- proces-verbal de corectare a erorilor materiale din data de 09.07.2015 întocmit de OUP, Colibnic Veaceslav prin care, s-a constatat că numele învinutului Dolganov Leonid Fiodor, a.n. 1995, este Lazarev Leonid Fiodor, deoarece la momentul perfectării buletinului de identitate, ultimul și-a schimbat numele din "Dolganov" în "Lazarev" (f.d. 44 Vol. I);

- proces-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, înregistrarea video efectuată în timpul verificării declarațiilor la locul comiterii infracțiunii din care se constată, că inculpatul Lazarev Leonid a demonstrat benevol și neimpus de nimeni modalitatea în care a aplicat lovituri lui Gavrilov Alexandru, intensitatea și localizarea acestora și anume, că i-a aplicat 3 lovituri: două lovituri decedatului Gavrilov Alexandru în regiunea feței și o lovitură în zona coastelor, după care și-a luat rămas bun de la prietenii săi și a plecat acasă. Explică, că după acele lovituri Gavrilov Alexandru nu ar fi căzut jos (f.d. 47-48 Vol. I);

- informația eliberată de administrația IMSP SZ AMU "Nord" din care rezultă că la solicitarea din 25.06.2015 pe adresa or.Edineț, str.Mărțișorilor, 17 a fost deservită de medicul de urgență Andrusic Dana și felcerul de urgență Onea Valeriu (f.d. 140 Vol. I);

- fișa de solicitare a asistenței medicale de urgență din data de 25.06.2015, din care rezultă că la orele 08:31 a fost recepționată solicitarea de acordare a asistenței medicale cet.Gavrilov Alexandru, domiciliat pe adresa or.Edineț, str.Mărțișorilor, 17, fiind indicat și faptul că pacientul acuză dureri de cap în regiunea frontală, grețuri, la ultimul fiind stabilit diagnosticul sechelele traumei cranio-cerebrale (f.d. 158 Vol. I);

Instanța de apel a apreciat critic, cu scop de apărare și evitare a răspunderii penale declarațiile inculpatului Lazarev Leonid date în cadrul ședinței instanței de fond, unde acesta vina și-a recunoscut-o parțial, menționând că cu toate că a vrut să-l mai lovească, în regiunea coastelor nu l-a lovit, își recunoaște vina doar parțial, în ceea ce privește aplicarea a două lovituri corporale victimei, susținând că nu este de acord cu încadrarea juridică a faptelor sale.

Instanța de apel, a considerat că versiunea inculpatului precum că a aplicat victimei doar 2 lovituri corporale cu mâna peste față, nu și-a găsit confirmare, aceasta, rămânând o simplă afirmare fiind contrazisă prin declarațiile inculpatului, care însuși la faza de urmărire penală a declarat că a aplicat victimei 3 lovituri: 2 în regiunea feței și una în regiunea toracică.

La fel, versiunea susținută de partea apărării, precum că Gavrilov Alexandru putea primi vătămrile corporale care ulterior au provocat decesul, în altă parte, instanța de apel le-a exclus, deoarece acestea nu se coraportă cu declarațiile succesului părții vătămate Mantula Galina, care a declarat că Gavrilov Al. nu a ieșit ulterior din casă, precum și prin declarațiile martorului Bărbuță Andrei, care a descris starea în care l-a găsit pe Gavrilov Alexandru jos pe asfalt, nemișcat și plin de sânge în regiunea feței și a cefei.

Instanța de apel a reținut, că specialistul Vremea Sava, care a fost audiat în instanța de fond, a exclus faptul producerii ulterioare a traumelor depistate la decedatul Gavrilov Alexandru precum și faptul, că acestea au fost produse, mai mult probabil, cu pumnul sau picioarele și ținând cont de locul și specificul loviturilor depistate, practic fiind exclusă posibilitatea producerii acestora prin cădere cu accelerare, fapt ce este menționat în raportul de expertiză medico-legală nr.134 din 27.06.2015.

Astfel, instanța de apel a respins solicitarea părții apărării de a recalifica acțiunile inculpatului Lazarev Leonid conform art.149 Cod penal, lipsirea de viață din imprudență, ca fiind neîntemeiată, fiind lipsită de careva suport probatoriu.

Instanța de apel a considerat, ca fiind corectă concluzia instanței de fond, care a constatat întrunită latura obiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului Lazarev Leonid fiind constatată legătura cauzală dintre loviturile aplicate de inculpatul Lazarev Leonid și urmările prejudiciabile survenite la victima Gavrilov Alexandru și anume - vătămarea corporală gravă, soldată cu deces, iar în conformitate cu prevederile art. 19 Cod penal, instanța constatând intenția directă a inculpatului la săvârșirea infracțiunii incriminate.

În contextul celor menționate și în baza probatoriului expus, toate afirmațiile inculpatului Leonid Lazarev au fost combătute cu probe pertinente și concludente, afirmațiile inculpatului purtând un caracter pur declarativ, cu scopul inducerii instanței în eroare și eschivarea de la răspunderea penală.

În urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe examinate și apreciate de către prima instanță, suplimentar apreciate de către instanța de apel prin o verificare multilaterală de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei și a sentinței adoptate pe caz. Instanța de apel a conchis că instanța de fond prin sentința adoptată, justificat a ajuns la concluzia privind confirmarea pe deplin a vinovăției aduse lui Lazarev Leonid de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(4) Cod penal, după semnele calificative - Vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață care au provocat decesul victimei.

Instanța de apel, conducându-se de prevederile art. 61 și art.75 alin.(1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite de către inculpat, de motivele acesteia, de persoana inculpatului Lazarev Leonid, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, a reținut necesar a menționa că pedeapsa stabilită inculpatului Lazarev Leonid Fiodor de către instanța de fond în baza art.151 alin.(4) Cod penal, este una legală și întemeiată.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 14.01.2016 avocatul Bernaz Alexandru declară recurs ordinar în numele inculpatului Lazarev Leonid, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei la

rejudicare în ordine de apel.

În motivarea recursului ordinar declarat, avocatul invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, drept temei pentru declararea recursului, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii; nu sunt întrunite elementele infracțiunii, a indicat următoarele argumente:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra nici unui motiv invocat în apelul depus și eronat a apreciat probele administrate la dosar, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod Procedură Penală;

- acțiunile lui L.Lazarev nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(4) Cod penal din cauza lipsei atât a laturii subiective, cât și a laturii obiective. Invocă că dacă intenția celui vinovat nu a cuprins cauzarea vătămărilor corporale grave și în acțiunile lui era o vinovăție din imprudență față de moartea victimei, cele săvârșite urmează să fie calificate ca lipsa de viață din imprudență în baza art. 149 alin.(1) Cod penal;

- instanța de apel a purces la simpla copiere a conținutului declarațiilor martorilor reflectate în sentință, fără a se pronunța asupra declarațiilor inculpatului L.Lazarev;

- motivarea soluției contrazice dispozitivului deciziei recurate;

- instanța de fond, cât și cea de apel, urma să judece cauza exclusiv în limita acuzațiilor formulate în rechizitoriu;

- instanța de fond a ieșit din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra acestor motive;

- instanța de fond și instanța de apel, examinînd versiunile în ce privește mecanismul de cauzare lui A.Gavrilov a traumatismului cranio-cerebral, constatînd existența dubiilor în probarea învinuirii care nu au putut fi înlăturate, și-au bazat hotărîrile doar pe presupuneri, și neîntemeiat au ales versiunea în defavoarea lui L.Lazarev, precum că, ultimul intenționat i-a aplicat lui A.Gavrilov cu mîinile și picioarele traume cranio-cerebrale;

- obligația de motivare a hotărîrilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil. Conform jurisprudenței CEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, o hotărîre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, avînd posibilitatea ca această hotărîre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs. (Suominen c. Finlandei (2003),

Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007), Albina c. României (2005), Boldea c. României (2007). Motivarea arbitrară a hotărîrii și neexpunerea asupra motivelor relevante invocate de părți în proces, reprezintă încălcarea art.6 al CEDO (cauza Vetrenco vs Republica Moldova, din 18.05.2010);

- prin nepronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii și nu sunt întrunite elementele infracțiunii, instanța de apel a încălcat dreptul inculpatului L.Lazarev la apărare și la un proces echitabil.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului ordinar declarat în cauză, deoarece hotărîrea atacată este legală, întemeiată și nu conține erori de drept.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent, prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal reține că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede expres că *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Afirmațiile recurentului că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra niciunui motiv din care au fost invocate în apel, că motivarea acesteia contravine dispozitivului hotărîrii și că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”, sunt declarative motiv din care nu pot fi reținute.

Or, analizînd decizia contestată cu recurs ordinar, Colegiul penal constată că instanța de apel s-a expus detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel, întemeindu-și soluția, așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și repetarea căreia nu o consideră necesară.

Totodată instanța de recurs atestă, că motivarea deciziei contestate cu recurs nu contravine dispozitivului hotărîrii, acesta fiind clar, nefiind admisă o eroare gravă de fapt, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

În afară de aceasta, recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, considerînd că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs consideră declarative argumentele recurentului precum că *“acțiunile lui L.Lazarev nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(4) Cod penal din cauza lipsei atât a laturii subiective, cât și a laturii obiective. Invocă că dacă intenția celui vinovat nu a cuprins cauzarea vătămarilor corporale grave și în acțiunile lui era o vinovăție din imprudență față de moartea victimei, cele săvârșite urmează să fie calificate ca lipsa de viață din imprudență în baza art.149 alin.(1) Cod penal”*, deoarece aceste afirmații sunt combătute prin probele cercetate și verificate de către instanța de apel.

Colegiul penal subliniază că, potrivit prevederilor art. 27 alin.(1) Cod de procedură penală, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Colegiul penal atestă că instanța de apel la pronunțarea deciziei adoptate s-a condus de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, dând apreciere probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind vinovăția lui Lazarev Leonid Fiodor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(4) Cod penal, condamnându-l la 12 (doisprezece) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă, motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărârilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale.

Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către recurent, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, care verifică numai chestiunile de drept.

Totodată, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță și decizia corespunde prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea

atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Bernaz Alexandru în numele inculpatului Lazarev Leonid Fiodor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Lazarev Leonid Fiodor**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **26 mai 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir